

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

§ 1, ændringsforslaget af *justitsministeren* (se sp. 2384) om en ny affattelse af § 2 og § 2 i den således ændrede affattelse *vedtoges* uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om offentlige indsamlinger [af Poul Dam m. fl.].

(Lovforslaget (nr. 70) findes i tillæg A. sp. 1309, fremsættelsen i tidenden sp. 1694).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Justitsministeren (Thestrup): Da man i 1967 behandlede det forslag til lov om ændring af lov om offentlige indsamlinger, der er omtalt i bemærkningerne til det nu fremsatte lovforslag, fremførte hr. Poul Dam nogle principielle betragtninger vedrørende fremsættelse af private lovforslag. Det var hr. Poul Dams synspunkt, at der måtte være mulighed for fremsættelse af private lovforslag, selv om disse måske kunne være behæftet med svagheder af teknisk art. I stedet for at afvise sådanne private lovforslag på grund af eventuelle lovtekniske svagheder skulle man arbejde videre med grundtanken for at se, hvorledes denne kunne føres ud i livet.

Jeg deler denne opfattelse, og da regeringen kan tilslutte sig de tre grundprincipper, der nævnes i SF-forslagets almindelige bemærkninger, vil vi derfor erklære os villige til at gå ind i en saglig behandling af problemerne på grundlag af det foreliggende forslag. Når vi går ind i arbejdet på det foreliggende grundlag, sker det altså ud fra en forventning om, at forslagsstillerne vil vise lydhørhed over for alle indvendinger af mere teknisk karakter.

Det vil imidlertid være rigtigst allerede

på indeværende tidspunkt at gøre opmærksom på et par punkter, hvor vi ikke finder forslaget tilstrækkelig begrundet, for at undgå, at vore synspunkter senere skal komme bag på forslagsstillerne.

Vi er, som det også fremgår af det, jeg allerede har sagt, enige i det af forslagsstillerne opstillede grundprincip, at borgerne har krav på sikkerhed for, at de indsamlinger, som de opfordres til at støtte, er administreret forsvarligt, og at de indsamlede midler anvendes i overensstemmelse med de offentliggjorte formål. På den anden side skal vi naturligvis også se på, at der ikke påbydes kontrol på områder, hvor det ikke er nødvendigt for at opfylde dette grundsynspunkt. Efter den gældende lov føres der ikke kontrol med indsamlinger, der foregår gennem dagblade, når der af det indsamlede blad gives kvittering til bidragyderne gennem offentliggørelsen af bidragslister og der fra de betænkte institutioner gives kvittering, som offentliggøres af bladet. I praksis er det altså navnlig dagbladenes juleindsamlinger, der falder ind under denne bestemmelse.

Der er også et andet væsentligt punkt i forslaget, hvor vi på forhånd må stille os noget tvivlende. Jeg tænker på forslaget om fra en bestemt senere dato helt at forbyde mærkesalg ud fra det i øvrigt rigtige princip, at indsamlinger bør foregå uden gene for borgere, som ikke ønsker at yde bidrag. Man kan ikke se bort fra det betydelige hensyn, der er at tage til de pågældende foreninger, der igennem en længere årrække har lagt deres økonomi til rette på mærkesalg. Som bekendt giver justitsministeriet ikke tilladelse til mærkesalg for foreninger, som ikke har benyttet sig af denne indsamlingsform tidligere, og meget kunne vel tale for at se, hvorledes udviklingen vil forløbe. Det er jo muligt, at de vanskeligheder med hensyn til at finde sælgere, som forslagsstillerne nævner, i løbet af nogle år vil få de pågældende foreninger til på eget initiativ at lægge deres indsamlingsvirksomhed om.

Vi har imidlertid ikke på forhånd i regeringen lagt os fast på noget standpunkt og vil gerne deltage i drøftelser om reglens udformning. Skulle resultatet blive, at man tillægger hensynet til beskyttelse af befolkningen mod ubehagelig pression i forbindelse med indsamlinger — et synspunkt,